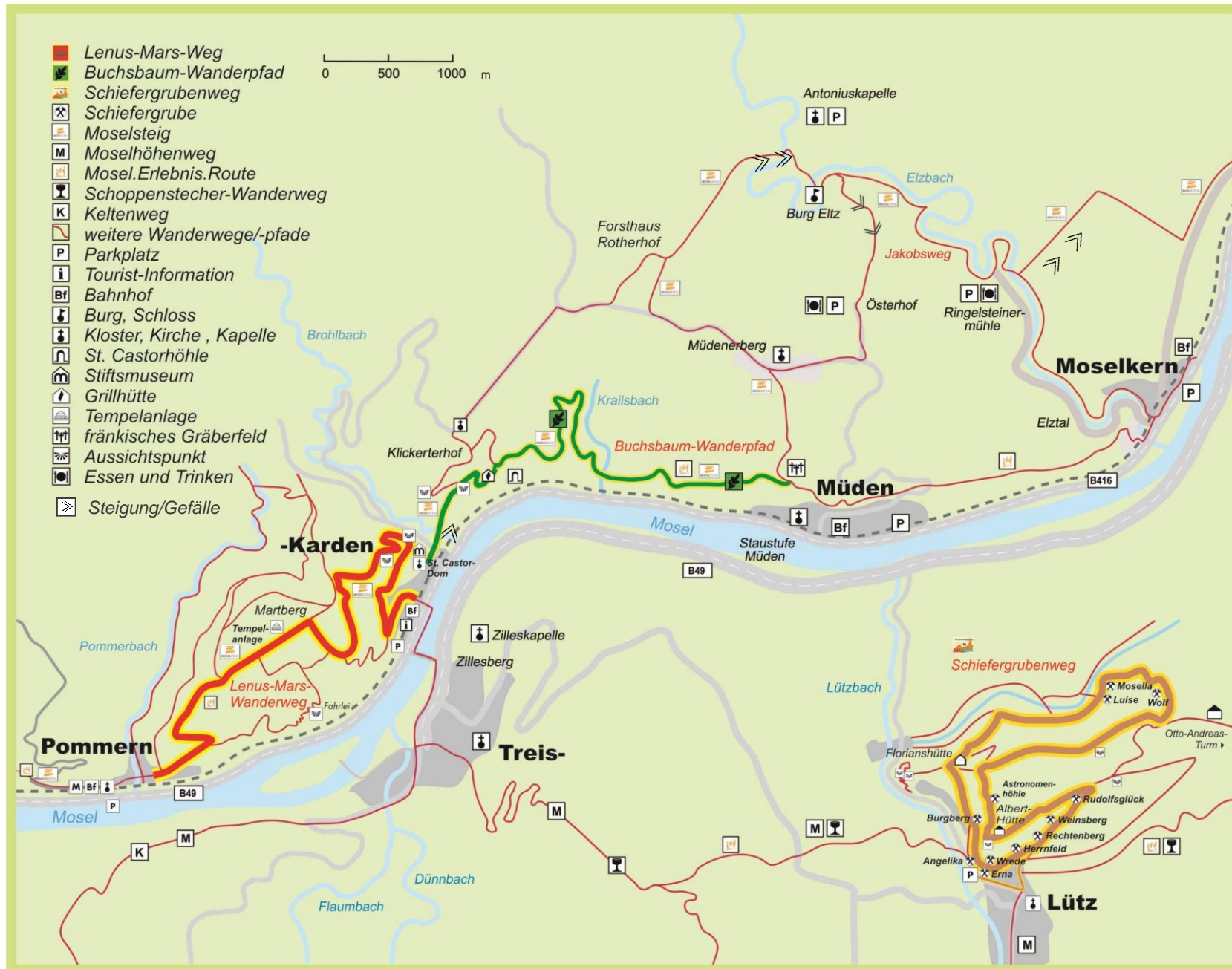

Wandeln rond Treis-Karden

Tourist-Information Treis-Karden - St. Castor-Str. 87 - 56253 Treis-Karden - Tel. 0049 2672-9157700 - touristinfo@vgcochem.de - www.treis-karden.de

Lenus-Mars route (5,1 km)

De Lenus-Mars wandelroute met een lengte van 5,1 km verbindt de plaatsen Karden en Pommern met elkaar. Op speciaal hiervoor gemaakte borden zal de wandelaar alle interessante wetenswaardigheden kunnen lezen over de opgravingen en het hier destijds aanwezige tempelcomplex.

De houten beelden van Keltische krijgers, een Romeinse vrouw en een kastoor uit de late oudheid staan aan de rand van de weg die naar boven voert. Op de informatieborden in Karden (aan het eind van de straat "Unter den Weinbergen") en in Pommern ("Am Goldberg" straat) staat een kaart met de totale route afgebeeld. De wandelroute ken het hele jaar gelopen worden. Stevige schoenen zijn aan te bevelen. Logiesmogelijkheden vindt de wandelaar in de plaatsen zelf. Op de Martberg, tussen Pommern en Karden, lag op een hoogte van ca. 180 m een versterkte nederzetting (oppidum) van de Kelten, die de omvang van een grote stad had. In het centrum van deze nederzetting werd een Gallo-Romeins tempelcomplex aangelegd, waarin de enerverende historie van het Moezelgebied in een samensmeltingproces van de Keltische naar de Romeinse cultuur goed zichtbaar is. Het heiligdom was gewijd aan de god Lenus Mars, waaraan de Martberg zijn naam te danken heeft. In de bloeiperiode van dit cultureel complex (ca. 200 n. Chr.) stonden hier nog veel meer tempels.

Na jarenlange intensieve opgravingen werden delen van het tempelcomplex gereconstrueerd. Een rondleiding door zowel het tempel-complex als de hoofdtempel met prachtige schilderijen in het interieur, is het hele jaar door mogelijk. Ook de talrijke voorwerpen die werden opgegraven, waaronder duizenden Keltische en Romeinse munten, maar ook wapens en sieraden, geven een indrukwekkend beeld in een cultuur, die hier 2000 jaar geleden tot bloei kwam. Bij het tempelcomplex en langs de Lenus-Mars route staan informatieborden opgesteld, die de bezoeker en wandelaar kennis laten maken met de archeologische resultaten van de opgravingen en de reconstructies van de diverse onderwerpen van het Keltische Oppidum en de versterkingswerken.

Buksboom-Wandelpad (4,1 km)

Het Buksboom-wandelpad (Lengte 4,1 km) verbindt de oorden Karden en Müden. Informatieborden aan de uitgangs-locaties (in Karden aan het einde van de Burg Eltz Weg en in Müden bij het vroeg- Frankische Grafveld) tonen het wegverloop. Op vier themaborden langs de route worden de Buksboom, flora en fauna, St. Castor en het Moezelterrassen landschap nader verklaard. Vanaf Müden: De wandeling voert U over een brede weg door de wijnbergen en verder over een smal pad tot bij Krailsbach. Bergopwaarts wordt de weg in de richting Karden over meerdere treden voortgezet. Bij de grillhut volgt U het smalle pad en vervolgens wandelt U verder naar Karden.

Vanaf Karden: Volg de smalle wijnbergsweg bergopwaarts tot aan de grillhut. Langs bospaden en bergopwaarts gaand bereikt U de Krailsbach. Vervolgens wordt de wandeling langs smalle wijnbergswegen in de richting Müden voortgezet. Met de trein bereikt U dan weer Uw uitgangspunt. Verdere wandeltips zijn de op de kaart rood gemarkeerde wegen.

Omdat de wandelweg ten dele langs smalle wijnbergswegen / rotspaden voert, is het aan te bevelen stevige schoenen, bv. laarzen, en een goede wandelconditie te bezitten.

Op de steile berghellingen van de Middel- en de Benedenmoezel bevinden zich, tengevolge van het milde klimaat, het meest noordelijke bestand van in de vrije natuur voorkomende Buksbomen van Europa. De in het wild buksboom komt over een oppervlak van ca 300 ha tussen Karden en Müden voor. Bij een wandeling door de wijnbergen verspreidt zich hier tijdens warme dagen een mediterane geur. Nog heden ten dage wordt in de Moezelregio de "Palmtak" ter gelegenheid van Palmassen uit Buksboom twijgen gebonden. Zij worden in huis en op het erf als een boeket opgehangen en verlenen Gods zegen.

Leisteenmijn Route (6,4 km)

De Informatieborden in Lütz (Moselstraße, bij de oostelijke ingang) tonen behalve de plattegronden van de mijnen, een kaart met een overzicht van de wegen. Van hieruit loopt een route langs de Moselstraße en verder door de Herrengrabenstraße. Aan het einde van deze straat begint de Leisteenmijn Route, die in beide richtingen gelopen kan worden.

Zo'n 14 afbeeldingen en informatie op de borden geven de wandelaar tijdens de 6,4 km lange route een indruk van de groeven en wetenswaardigheden over de leisteenmijnen en de natuur rond Lütz.

Tijdens een tocht langs de talrijke mijnen krijgt de bezoeker een duidelijk beeld over de periode, waarin hier het leisteen, dat als dakbedekking fungeerde, gewonnen werd.

De wandelroute is het hele jaar door begaanbaar en stevige schoenen worden aanbevolen.

Logiesmogelijkheden en eetgelegenheden vindt men ter plaatse.

Ontdek de historie van de leisteenwinning in Lütz in een van de mooiste zijdalen van de Moezel.

De winning van leisteen heeft hier in voorbijgaande tijden een rol van betekenis gespeeld.

Met de onderaardse winning van leisteen dakbedekking is vermoedelijk in met midden van de 19e eeuw begonnen en beëindigd.

In Lütz waren er elf mijnen - Westfalia, Herrnfeld, Rechtenberg, Weinsberg, Rudolfsglück, Wolf/Mozella/Luise, Burgberg, Burgwiese, Himmel, Philippsberg en Glückauf - met 19 mijnschachten en vijf experimentele schachten.

Het langst was de mijn Herrnfeld (voormalige Westfalia) met de centraal gelegen schacht "Erna", die tot 1953 in bedrijf was. Het gangensysteem van de langste schacht ligt in de mijn "Mozella" en heeft een totale lengte van ca. 600 meter. De schachten hadden een hoogte van zo'n 30 meter.

Aan de hand van het "groevenbeeld", d.w.z. de plattegrond van de mijnen, (zie ook het informatiebord bij de oostelijke ingang, Moselstraße) kan men zich een beeld vormen van de omvang en complexiteit van de verschillende groeven en mijnen. De hier afgebeelde leisteenafzettingen vormden drie lagen op elkaar en waren enkele honderden meters lang.

Uit veiligheidsoverwegingen en ter bescherming van de vleermuizen, die hier hun winterslaap houden, zijn de schachten met een hek afgesloten. De mijnen staan echter afgebeeld op de informatieborden.